

«Душа наїлася, та бреше...» (1960)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Душа наїлася, та бреше.
А бреше як! і те і се.
Що вуж, мовляв, корову ссе,
А відьма жінці косу чеше.

Мовляв, каміння — це вода.
Нещастя — щастя. Радість — горе.
Зажура — сміх. А сміх — біда.
Зозуля — півень. Крапля — море.

Що бороною розум чеше
Цей вічний час в ім'я доби...
Душа наїлася та бреше.
А бреше як, не доведи!..

1960

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/dysha_nailasia_ta_breshe